

Els mitjans de comunicació públics

Nou mites i una incertesa

La incertesa amenaça els mitjans de comunicació públics

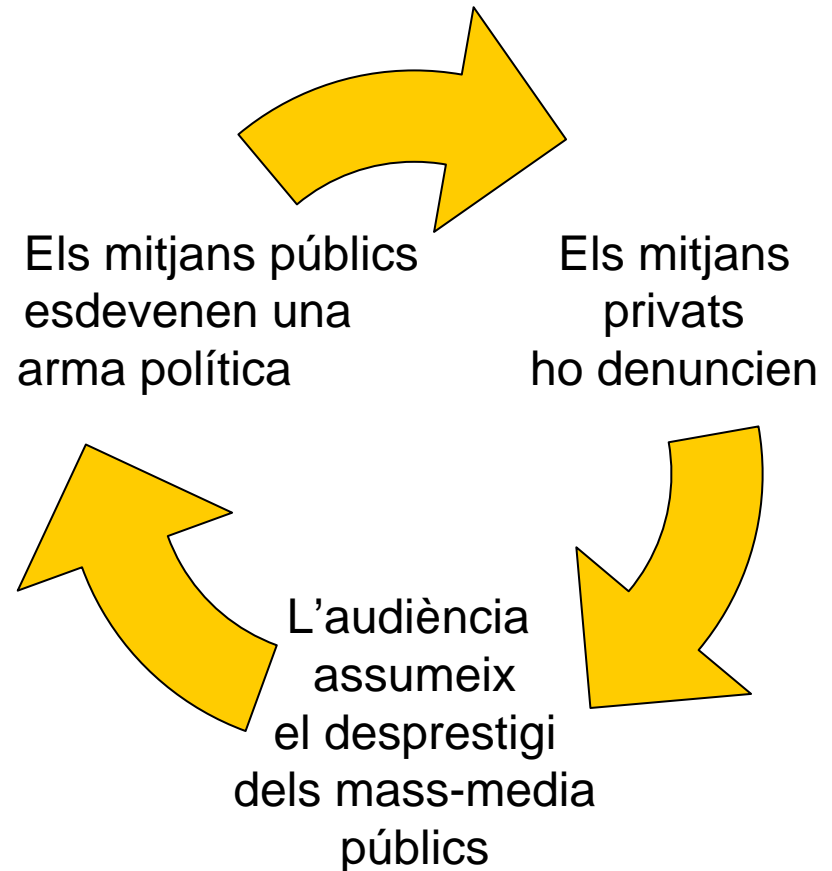
- No és per culpa dels mitjans públics
- Ni dels seus treballadors
- Ni dels polítics que els controlen

- **És a causa d'una sèrie de MITES que hem assumit com a certs però que no sempre responen a la realitat**

Mite 1: Els mitjans públics són més manipulables

- Hi han exemples ben propers: 13-M
- S'ha generat un debat públic al respecte
- Els polítics sempre són sospitosos

• Cercle viciós

Però honestament...

- Algú es creu que hi ha més manipulació als mitjans públics que als privats?
- Al mitjans privats els encanta posar de relleu la manipulació aliena per no parlar de la pròpia.
- Resulta inevitable un mínim de **tutela pública** mentre que aquests mitjans mantinguin la seva titularitat.

Tres diferències en manipulació

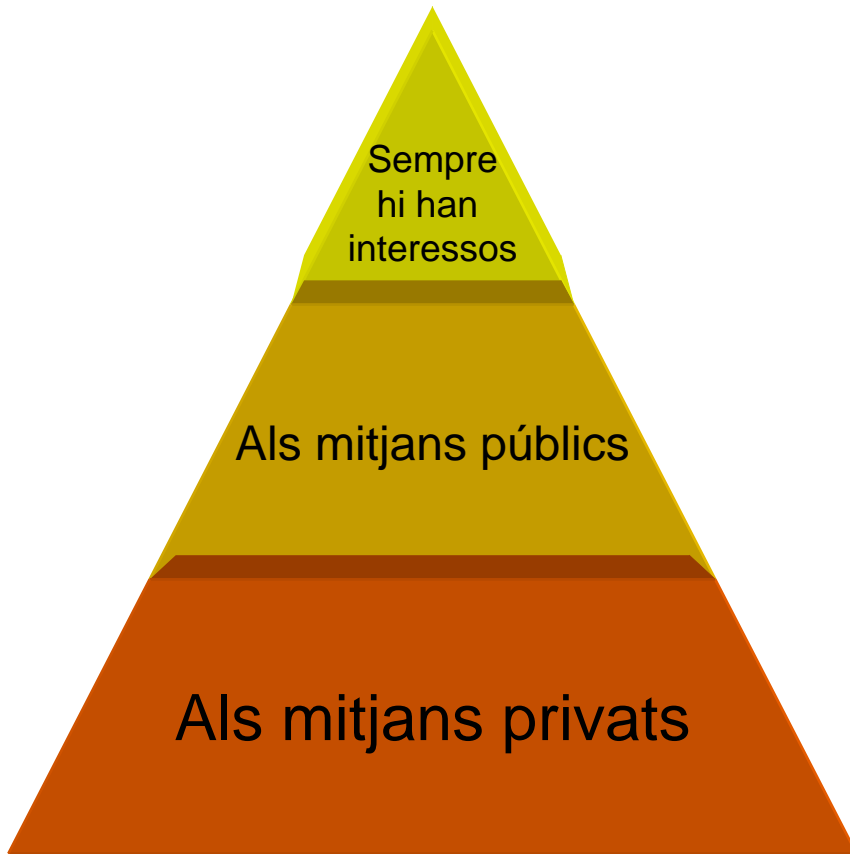
- Als mitjans públics:

- Es denuncia sovint
- Hi ha un cert control parlamentari.
- Els sindicats protesten de manera manifesta

- Als mitjans privats:

- Es denuncia molt poc
→ Lema: gos no menja carn de gos.
- Escassa autocrítica
- Manca qualsevol mena de control públic. Defensa de l'autoregulació.

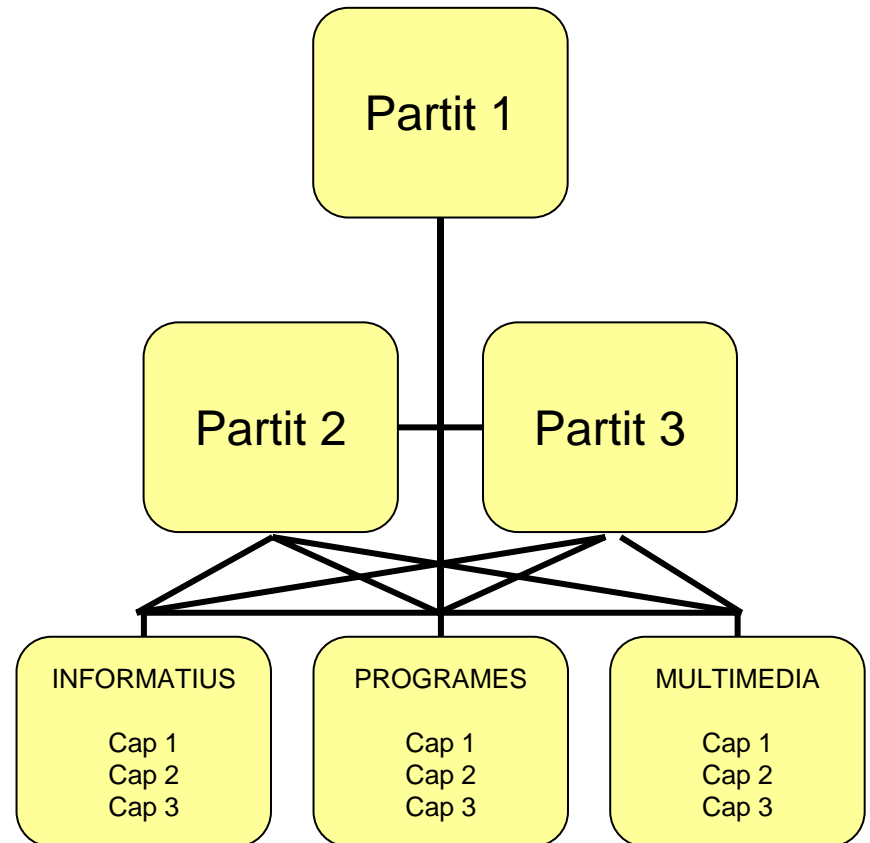
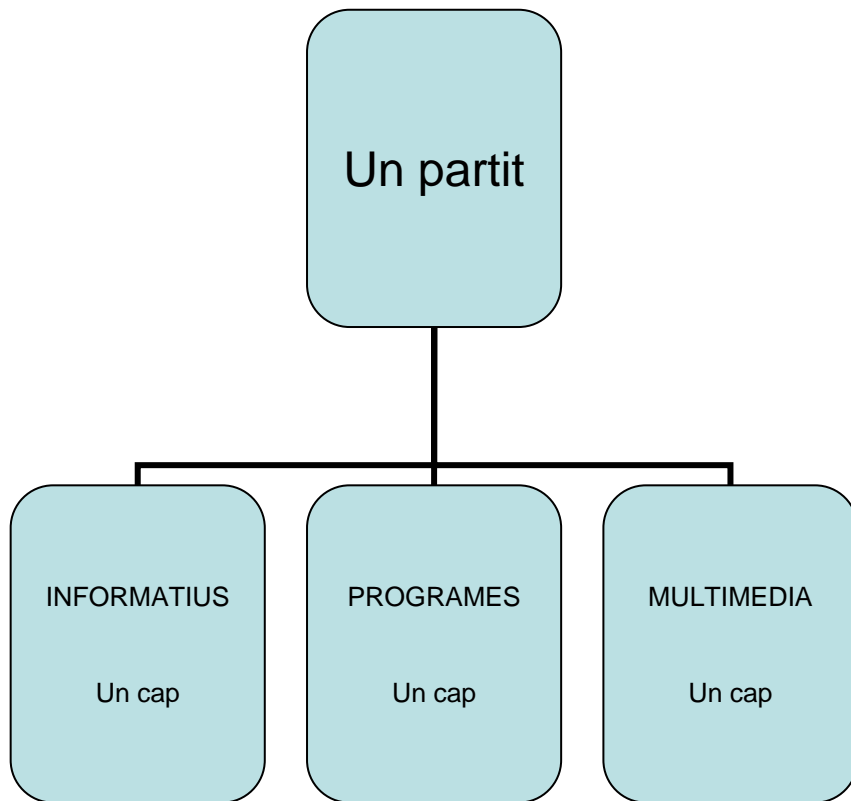
Informació manipulació

- Un repte dels periodistes consisteix en afrontar les ingerències **independentment** de la titularitat de la empresa de comunicació

Mite 2: El control parlamentari ens farà lliures

TV sota control governamental TV sota control parlamentari

Realitat i desig als mitjans de comunicació públics

El que volem	El que necessitem
Control parlamentari	Menys polítics, no més Ex: CGPJ
Autonomia del poder	Separar el calendari del mitjà del polític
Membres independents al consell	Consellers de rotació anual
Evitar la informació de blocs	Fugir de les quotes de partits

Hem d'assumir que...

- A un grup públic es treballa **sota tutela pública**.
- Un mitjà públic no està per sobre de les pressions que pateix qualsevol mena d'empresa periodística.
- El control parlamentari no ha de fer encara més irracional i polititzada la gestió informativa
- El Parlament ha de supervisar sobretot que hi hagi un estatut clar que reguli la relació entre mitjà i govern, la gestió i el finançament, **no els continguts**

La tutela dels continguts...

- Ha de ser **igual** a la que pot tenir qualsevol mitjà de comunicació privat que funcioni de manera democràtica
- Ha de dependre d'un consell de redacció
- S'ha de sotmetre a debat intern
- Cal que sigui una qüestió professional i no esdevenir de manera automàtica una crisi política

Mite 3: Els treballadors de mitjans públics estan millor pagats

- Comparats amb qui?

- Amb els empleats de les caixes d'estalvi?
- Amb els treballador de la Seat?
- Amb els de altres mitjans de comunicació privats equivalents pel pes de la seva marca?

Els mitjans públics no paguen millor

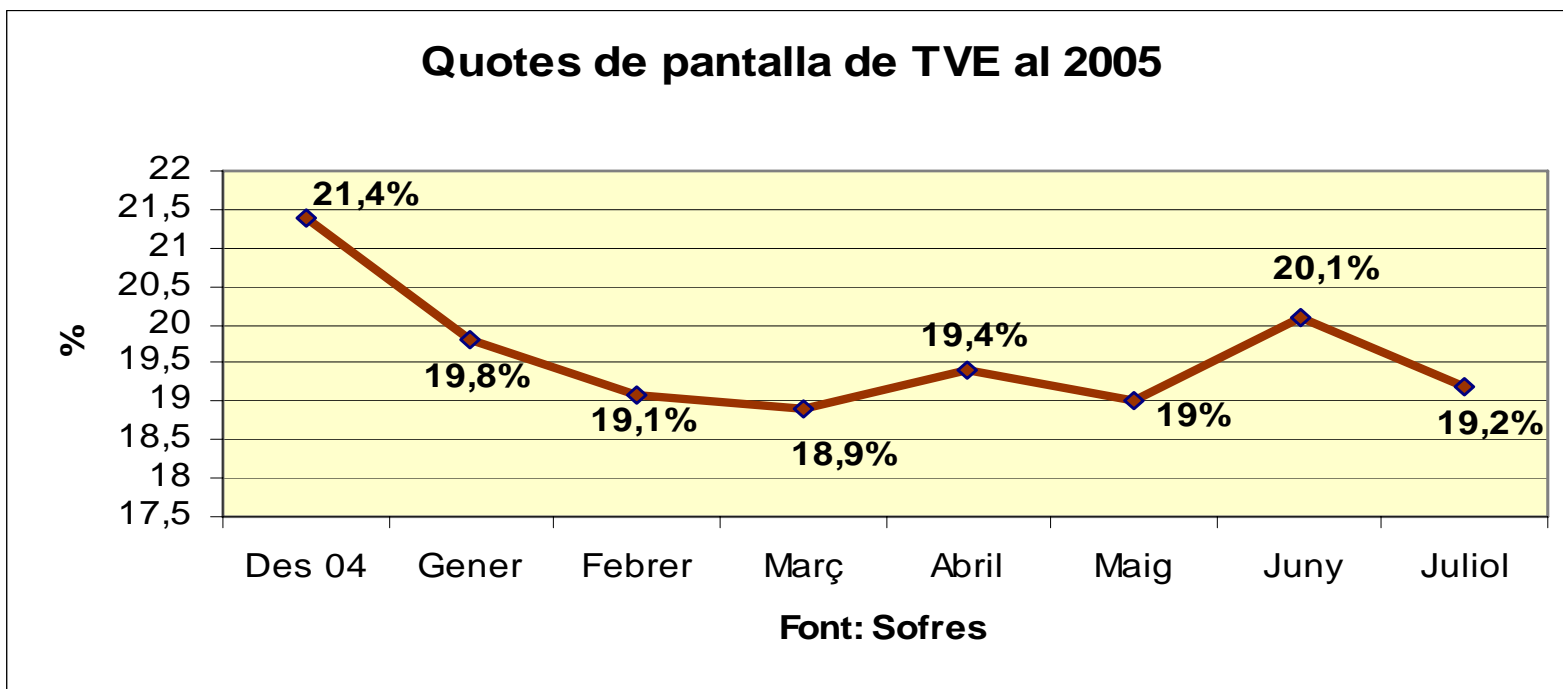
- Aquest és un argument que utilitzen les empreses
- Només s'aguanta si el comparem amb mitjans privats de nova creació
- En canvi, les primeres marques del mercat remuneren substancialment millor
- En molts casos les plantilles de mitjans públics tenen el salari **congelat** des de fa una dècada

En un futur...

- Els conflictes laborals en aquests mitjans de comunicació públics seran **salarials**
 - Ex: Catalunya Ràdio
- Això generarà tensions amb una gestió que no s'ha preocupat mai del compte de resultats

Mite 4: Els mitjans públics no depenen de l'audiència

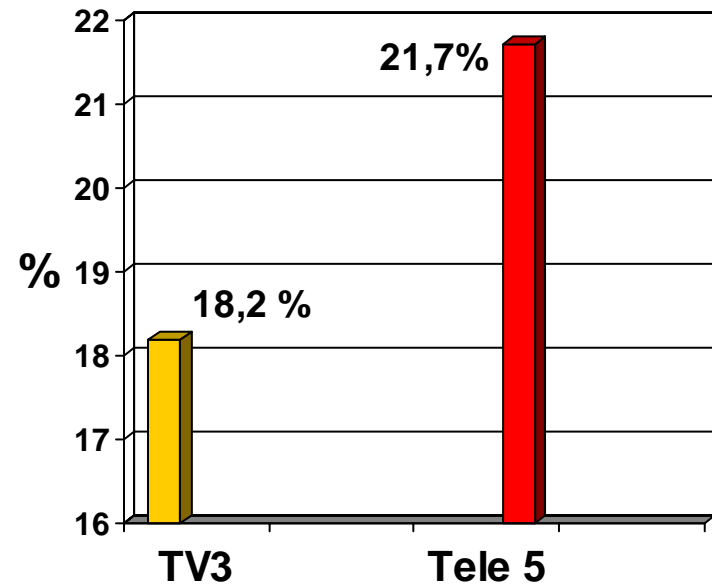
- Idea centrada en el mercat nord-americà, però en la UE les cadenes públiques estan en primera línia
- És absurd defensar uns **mitjans públics sense públic**

És un problema que els mitjans públics estiguin perdent audiència

- La brutal caiguda de quota de pantalla de TVE des de fa dos anys.
- TV3 ha cedit Tele 5 el lideratge a Catalunya
- L'espai entre la Ser i Catalunya Ràdio s'ha reduït en l'últim any

Audiència TV a Catalunya
juliol 2005

Font: Sofres

Quan es perd audiència

- Les raons són inconfessables
- Una manca de moral i fe en la pròpia empresa
- Un convenciment de la direcció de que menys audiència facilita futurs ajustos de personal
- I les conseqüències nefastes
- Es perd presència social i mediàtica.
- Cauen els ingressos.
- S'aboca a aquests grups públics a una crisi econòmica greu

Mite 5: Els mitjans públics han de ser avorrits

- Molt estès, per culpa de la imatge que té la televisió pública nord-americana i, en part, també l'alemanya
- Sovint els propis treballadors es sentim bé tenint poca audiència per una concepció massa elitista de la nostra feina.
- Tenir èxit no ha de ser incompatible amb fer un bon producte

Hi han molts exemples del contrari

¡No sóc
avorrit!

- Les noves sèries que ha comprat TVE: *El ala oeste de la Casa Blanca*, *Perdidos* o *Mujeres desesperadas*.
- Fins i tot un programa cultural com *Saló de Lectura* de BTV

L'avorriment no és un servei públic

- Un producte avorrit

- No pot justificar davant els ciutadans alts nivells de despesa pública
- No aconseguirà competir en ingressos amb altres mass-media
- Servirà per justificar futures retallades de personal

Mite 6: El cànon és bo

- No tot lo que té la BBC és exportable
- El cànon en aquest moment és un corsec que dificulta nous ingressos
- No cal oblidar que el cànon és una taxa o dit de la mateixa manera, un **impost**
- La recaptació pel cànon s'ha estancat en els darrers any a Europa

Problemes del cànon

- És impopular
- És injust, com qualsevol impost indirecte
- En els països implantats els ingressos s'han congelat
 - Impossibilitat de mantenir les vendes de televisors
 - Noves excepcions: aturats, jubilats
 - Nivell de frau

	EL CANON A LA BBC
Pagament per persona	164 euros any/per aparell TV
Recaptació total	3.300 mill €
Marc legal	Assegurat durant 10 anys més

Resultaria millor

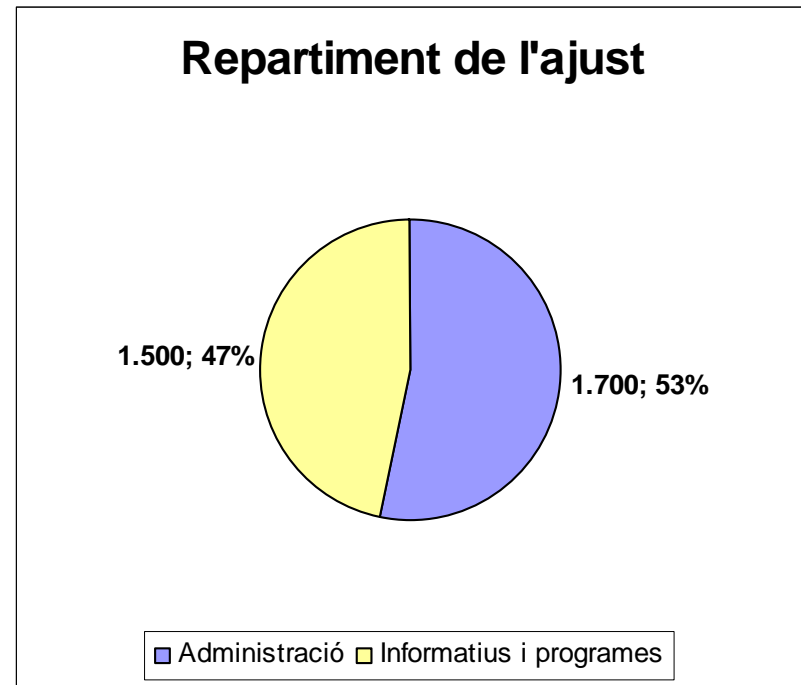
- Si els mitjans públics continuen depenent dels Pressupostos, com la Sanitat
- Si els continguts no només no fan avergonyir-se al contribuent si no que a més són entretinguts i garanteixen una bona audiència
- I si el control parlamentari, en lloc dels continguts, es centra en la **gestió** i el **finançament**

Mite 7: Els mitjans públics no fan ajustos de personal

- Fals, els fan fins i tot per la via vegetativa, no suplint al personal que es jubila.
- Estan molt més exposats a aquest perill causa del desinterès per la gestió que ha estat la tònica en els darrers 20 anys.
- Seran el gran front sindical per protegir l'ocupació en un futur immediat

Exemple de la BBC

- Més de **3.000 acomiadaments** anunciats entre 2006-2009
- Objectius:
 - Estalviar 515 milions € per invertir en nous programes
 - Externalitzar fora del Regne Unit 750 llocs de treball

Què passarà amb TVE?

- 9.000 treballadors
 - 623 milions € de pèrdues en 2004
 - 6.892 milions € de deute, com el PIB de...
-
- Per això en mitjans públics la principal prioritats sindical ha de ser **defensar l'ocupació**

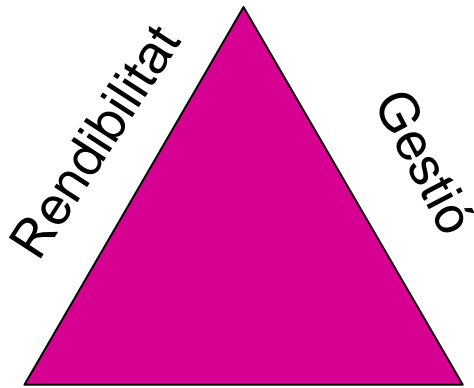
Com fer-ho?

- La BBC ha venut el seu departament de multimèdia BBC Broadcast a un grup australià per 249 milions € (juny 2005)
- Pel moment
 - Es garanteixen el 1.100 llocs de treball de la filial
 - I la BBC continuarà sent el principal client de la seva ex filial

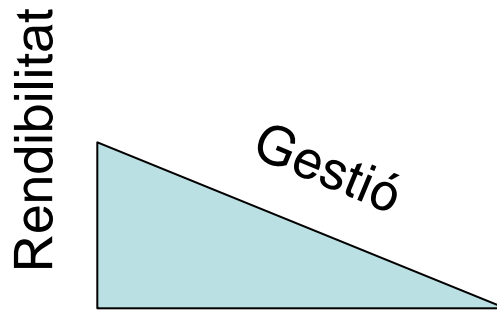
Mite 8: Els mitjans públics no poden ser rendibles

- És el menys mític dels mites sobre mitjans de comunicació públics
- Però cal tenir en compte que en un futur pròxim veurem mitjans públics rendibles fruit dels actuals plans de sanejament:
 - Es previsible que canviï l'escenari
 - Els sindicats han de adaptar-se a la nova situació

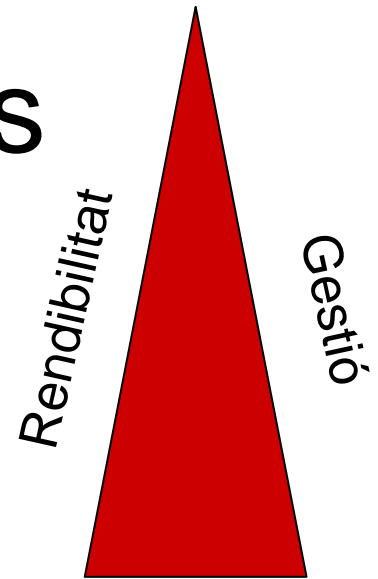
Els triangles fatídics

Personal

Personal

Personal

- **Ideal** **Actual** **Perill**
- La situació actual no és sostenible
- Però hem de lluitar per no arribar a la situació de perill per la via dels plans de sanejament

Davant de l'actual situació

- Riscos
 - Retallada de personal per diverses vies
 - ERE
 - Baixes incentivades
 - Congelacions salarials
 - Envelliment de les plantilles
- Objectius
 - **Mantenir les plantilles en termes reals**
 - **Recuperar el poder adquisitiu perdut els darrers anys**
 - **Garantir noves incorporacions que evitin l'envelliment**

Els instruments per fer-ho...

- Millora de la gestió
- Incrementar els ingressos
 - Ex: 'Los Lunis'
- Deixar de recórrer al endeutament
 - Menys costos financers

Es clau vincular...

més facturació

- Mantenir la plantilla
- Millores salarials

Mite 9: Els mitjans públics necessiten defensors

- Els defensors que han sortit poc favor han fet als mitjans de comunicació públics
- Tothom considera que els mitjans de titularitat estatal són necessaris: UE, CAC, altres...
- Fins i tot la UNESCO responsabilitza als Estats de garantir l'activitat dels mitjans de comunicació malgrat les forts tendències de concentració

Al final...

- És possible que el mitjans de comunicació públics no els calguin defensors si no **critèris defensables**
- Alguns criteris els tenim clars
 - Que un **estatut jurídic** reguli la seva relació amb el Govern
 - Que els treballadors participin al consell d'administració (**Cogestió**)

Altres no estan tant clars

- La majoria estan vinculats a alguns dels mites que hem vist:
 - El control parlamentari
 - Si podem mantenir les actuals plantilles amb la rendibilitat actual
 - Si la titularitat pública total o parcial està per sobre dels llocs de treball
 - Si s'han de fer concessions per l'audiència

Tenim dos fronts simultanis

- Obrir un debat
- Sobre alguns d'aquests mites dels mitjans públics
- Sobre la seva validesa a l'estratègia sindical del segle XXI
- Clarificar si podem construir un nou paradigma
- Defensar urgentment
- El manteniment dels llocs de treball
- El poder adquisitiu i la recuperació de l'espai perdut en aquest terreny
- Vincular: **millora de la gestió i els ingressos a les condicions de les plantilles.**